

Učiti kako se brinuti jedan za drugoga u obitelji

Eugene i Ann Keng podijelili su svoja iskustva i znanje o podizanju svoje obitelji sa šestero djece u Singapuru. Briga za najmlađe dijete, Jeromea, koji ima Downov sindrom, posebno je izazovna.

19.07.2019.

Eugene i Ann Keng obični su roditelji velike obitelji sa šestero djece u Singapuru. U svojim su kasnim

četrdesetim godinama, a 20. godišnjicu braka proslavili su u prosincu 2018. Nedavno su se na tri tjedna suočili s izazovom obavljanja svakodnevnih poslova i zadataka bez svoje kućne pomoćnice Lite Ganiron. Iako je Lita svake godine odlazila na odmor svojoj kući, ovo je bio prvi put da je bila odsutna toliko dugo u vremenu kada djeca još imaju obveze u školi.

Premda im je pomisao na organiziranje privremene pomoći u kući pala na um, Eugene i Ann odlučili su da starijoj djeci treba dati veću odgovornost i da trebaju organizirati obitelj tako da se sav posao u kući obavi bez ikakve pomoći izvana.

Njihova glavna briga bio je njihov najmlađi sin Jerome, koji ima Downov sindrom. Sedmogodišnji Jerome kasni u govornome razvoju i još uvijek treba pomoć u osnovnim

svakodnevnim životnim aktivnostima. Tako je postalo očito da će Jerome postati prioritet za obitelj jer mu je potrebna posebna pomoć od svakoga člana obitelji, koju čine otac, majka, četiri njegove starije sestre, Clarice (19 godina), Charlene (18), Cheryl (17), Celeste (15), i stariji brat Joel, koji sa svojih jedanaest godina može biti više prepreka nego pomoć.

Ann je sastavila raspored dnevnih poslova te ga je jedne večeri predstavila obitelji na večeri. Zadaci su uključivali jutarnje pospremanje kreveta, usisavanje podova, pranje, slaganje i glačanje odjeće, kuhanje za obitelj, pranje posuđa, iznošenje smeća, čak i čišćenje kupaoonice! Na početku su svi bili zabrinuti jer nisu bili sigurni da će se moći nositi s dodatnim odgovornostima.

Na njihovo iznenađenje sve je prošlo glatko. Svi su u obitelji obavljali

dodijeljene poslove, a ponekad i više od onoga što se od njih očekivalo.

Clarice je bila zadužena za usisavanje. Održavala je kuću čistom i urednom, čak se i požalila kad je na podu bilo smeća. Charlene se dobrovoljno javila da brine o Jeromeu. Ona ga je svakodnevno kupila iz školskoga autobusa, presvlačila ga je i osiguravala mu obroke na vrijeme. Kupala ga je svake večeri prije spavanja te je ustrajala čak i kada je on negodovao želeći da ga majka okupa. Ako nije mogla ispuniti svoje dužnosti zbog školskih obveza, druge bi je sestre zamijenile. To su učinile bez ikakvih pritužbi.

Cheryl je pokazala najveći napredak u održavanju kućanstva u usporedbi sa svojom braćom i svojim sestrama. Kad je bila u ranim tinejdžerskim godinama, nije sudjelovala ni u najmanjim kućnim poslovima. Ali

budući da je čekala da se upiše na studij, shvatila je da može pomoći u svemu. Dok su braća i sestre bili zaokupljeni školskim rasporedom, umjesto da pronalazi izlike, ona se brinula za potrebe drugih. Punila bi boce svoje braće i svojih sestara vodom prije nego što bi oni odlazili u školu te bi revno pomagala u pranju rublja. Svoje slobodno vrijeme obično je provodila igrajući se s Jeromeom. To joj ga je još više omililo. Ona se njemu posebno sviđa i uvijek traži nju kada je vrijeme za zabavu.

Celeste, koja se trenutno priprema za ispite, izuzeta je od drugih obveza. Ipak, ona je dobrovoljno pomagala oko kuće jer je po prirodi vrlo brižna. Čak i u normalnim okolnostima ne bi oklijevala ponuditi svoju pomoć kada vidi da za tim postoji potreba. Također zna da *više ruku čini posao lakšim*.

Joel odlazi u školu rano ujutro i često se vraća kući nakon svojih izvannastavnih aktivnosti u kasnim poslijepodnevrim satima. Ukućani nisu očekivali da će moći puno pomoći, ali na iznenađenje svih njih on veselo pere suđe, iznosi smeće i čak pomaže pri slaganju rublja. Sada razumije značenje pokazivanja ljubavi dobrovoljno služeći u malim stvarima u obitelji.

Tijekom toga perioda kuća je često bila puna smijeha i kikotanja kad bi se netko sjetio smiješnih anegdota ili događaja na uobičajenim večernjim druženjima. Ipak, bila je i dana kada se NIŠTA nije napravilo. Kuća je bila neuredna, odjeća i knjige bili su posvuda, činilo se da su svi zaposleni na svojim telefonima umjesto da rade svoj dio posla. *Gledajte, pada kiša. Je li se itko uopće sjetio donijeti rublje prije nego što se natopi vodom? Jeromeu treba vode. Ponovno ga se ignorira. O, ne, mora ga se presvući.*

Čekaj, tko mu pomaže? Kengovi su ipak obitelj običnih ljudi. Srećom, tih dana nije bilo puno, a Bog je pokazao svoju dobrotu pomažući osigurati neometano obavljanje kućanskih poslova bez napora.

Iako je za brigu o Jeromeu potrebno puno strpljenja i truda, on ima sposobnost izvući najbolje iz svoje braće i svojih sestara. Djevojke su se posebno potrudile da češće ostanu kod kuće kako bi mu mogle pomoći. Kroz te izazovne tjedne svi su shvatili u većoj mjeri nego prije da je svatko od njih doista poseban blagoslov za obitelj.

Usprkos napornome rasporedu radnih obveza i školskih zadataka našlo se vremena za duhovne potrebe obitelji, kao što su zajednička molitva krunice i pobožnost križnoga puta. Kroz te duhovne aktivnosti obitelj se još više povezivala dijeleći dužnosti u kućanstvu te se među

njima razvijala ljubav. Djeca su također otkrila da dobro obavljanje malih stvari znači puno za neometano funkcioniranje obiteljskoga života te je svaki od njih osjećao da ga drugi cijene. Shvatili su da velike životne izazove rješavaju brojni mali uspjesi u svakodnevnome životu. Ann i Eugene nadaju se da će, rastući u tome duhu služenja drugima, njihova djeca shvatiti da su marljivost, sposobnost preuzimanja inicijative i hrabrost darovi koje su primili od Boga i koje trebaju iskoristiti za činjenje dobra drugima.

.....